

ΝΑ ΜΗΝ ΤΡΩΣ ΚΑΘΟΛΟΥ

Σκηνή τοῦ καθ' ἡμέραν βίου

(Ἡ σκηνή ἐν τῇ ἐστιατορίᾳ ὁ «Ἀποκλεισμός». Ὁ ξενοδόχος κύρ Μιχάλης καθήμενος παρά τὸ τεζάκι γράφει εἰς τὸ βιβλίον, ἐνίοτε δὲ ἀναδιδόν τὰς προηγουμένας σελίδας τοῦ βιβλίου, ἀθροίζει κινῶν τὴν κεφαλὴν θλιβερώς καὶ φουσᾷ ἀπελπιστικῶς. Ἡ ὥρα εἶνε ὀγδόη τῆς ἐσπέρας περίπου· οἱ πλεῖστοι πελάται ἀπῆλθον ἤδη. Εἰς τὸ μαγειρεῖον οἱ ὑπηρεταὶ καταγίνονται περὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν γαλκίνων σκευῶν. Παρά τινα τράπεζαν κάθονται οἱ κ.κ. Γιαννακὸς Μουρτζος, Διανδρὸς Κοκκαλιάρης καὶ Θεοφάνης Ἀσημένιος).

ΜΟΥΡΤΖΟΣ (ὑπομάρτυς ἀπόστρατος μὲ φαῖον μύστακα τρώγων ἀπὸ εἰκοσαετίας μόνον τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον). Λοιπὸν πῶς τὸν εἶπες αὐτόν; . . . Σοῦτζον;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ (ταλειόφοιτος τῆς νομικῆς ἐτοιμαζόμενος νὰ δώσῃ ἐξετάσεις ἀπὸ τὸ 1876, ἔχων πρὸ πολλοῦ οἰκιοστάτας σχέσεις μὲ τὸν κύρ Μιχάλην καὶ πρὸ πάντων μὲ τὸ βιβλίον του)... Ὅχι δᾶ!.. Σούτσης ὁ νηστευτὴς λέγεται. (πρὸς τὸν ὑπηρετὴν) Δημήτρη, μία κοτολέτταις, σάλτσα μπόλικη.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Μία κοτολέετες! . . σάλτσα περιπλέεσον! . . (ὁ κύρ Μιχάλης ρίπτει βλοσυρὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ Ἀσημένιου).

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ὅχι, ἄς μένῃ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Ἀς μέεενη! . . .

ΜΟΥΡΤΖΟΣ. Νηστευτὴς! . . . χά, χά!.. Ἐγὼ εἴξευρα ὡς τώρα πῶς τὸν «Αἱ Γιάννη» λέγουν μόνον νηστευτὴν. Καὶ τί κάμνει, εἶπες;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Νά, μένει πέντε δέκα μέραις χωρὶς νὰ φάγῃ!

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ (προτοκολλητὴς ἐφορίας παυθεὶς πρὸ ἑνδεκα μηνῶν). Αὐτὸ μόνον; . . . (μειδιᾷ περιφρονητικῶς).

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ναί, μὰ ἡμπορεῖ νὰ μείνῃ καὶ τριάντα καὶ σαράντα μέραις τὸ ἴδιο, καὶ χωρὶς ν' ἀδυνατίσῃ (παρτηρῶν ἀσκαρδαμυκεῖ τὸ διαφανὲς πρόσωπον τοῦ Κοκκαλιάρη) Ἐκατάλαβες;

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ (δεικνύων περισσώτεραν προσοχήν). Καὶ μὲ τί τρόπον; ἔχει καμμίαν μέθοδον;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ἐχει ἓνα ρευστόν. Τὸ εὑρηκεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἀφρικῆς ὅπου ἐταξείδευεν. Ὀλίγαις στάλαις ἀπ' αὐτὸ πέρνει καὶ κάμνει σαράντα μέραις νηστεία. Τὸν ἐπιβλέπουν ἄνθρωποι μέρα καὶ νύκτα μὴ βάλῃ τίποτε στὸ στόμα του... (πρὸς τὸν ὑπηρετὴν) Σικοτάκια ὀλίγα!.. (ὁ κύρ Μιχάλης νεύει αὐστηρῶς πρὸς τὸν ὑπηρετὴν).

ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Τὰ σκοτάκια ἐτελείωσαν!

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Καλὰ. . . Τὸν ἐπιβλέπουν μὴ τύχῃ καὶ φάγῃ ἀλλὰ τίποτε!.. Ἐχει κερδήσει τόσα στοιχίματα ὡς τώρα καὶ πρόκειται νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον νὰ τὸν βλέπουν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πληρωμῇ.

ΜΟΥΡΤΖΟΣ. Νὰ τὸν βλέπουν; . . Τί ἐκατάλαβαν νὰ τὸν βλέπουν!.. πρέπει νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν μέθοδόν του εἰς τὸν κόσμον...

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ. Βέβαια! θὰ εἶνε ὁ μεγαλείτερος εὐεργέτης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ἀκοῦς ἐκεῖ εὐεργέτης! . . Ἡ ἀνθρωπότης ἀκόμη δὲν παρήγαγε μεγαλείτερον. Νὰ μὴν τρῶς καθόλου!.. ξεύρεις τί θὰ πῇ; Νὰ μὴ ἦσαι ἀναγκασμένος νὰ τρώγῃς ἓνα πιάτο μὲ κρέας τεσσάρων ἡμερῶν καὶ σάλτσα δηλητηριασμένη καὶ νὰ τὸ πληρώνης ἀκριβὰ ἀκριβὰ! (Ὁ κύρ Μιχάλης μετὰ πικροῦ στεναγμοῦ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀναδίφτησιν καὶ τὴν ἀθροισιν) Νὰ μὴν ἔχῃς ἀνάγκην ποτὲ νὰ πάθῃς ἀπὸ τὸ στομάχι σου. Τίποτε καθάρσιον πλέον!.. Τίποτε ἀκαθαρσίαις εἰς τοὺς δρόμους! . . Ὁ Σούτσης θὰ ἐξαγνίσῃ τὸν Σοῦτσον! . . Δὲν θὰ χάνῃ κανεὶς τὰς ὥρας του μέσα εἰς . . .

τ' ἀνώνυμα μέρη τῆς οἰκίας. Τίποτε καφέ... Διαβάζεις μόνον τὴν ἐφημερίδα σου...

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ. Μὰ θὰ ὑπάρχουν τότε ἐφημερίδες; . . . Ποιὸς θὰ τὰς γράφῃ, ποιὸς θὰ τὰς τυπώνῃ, ποιὸς θὰ τὰς πωλῇ, ἀφοῦ δὲν θὰ ἔχῃ κανεὶς ἀνάγκην;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Βέβαια! οὔτε ἐφημερίδες! περίπατο, λιακάδα, ἀμαξάδα.

ΜΟΥΡΤΖΟΣ. Μὰ τότε δὲν θὰ ὑπάρχουν οὔτε ἀμαξία!

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Σωστά!.. Μένεις στὸ σπίτι σου μελετᾷς... ἀγκαλὰ οὔτε μελέτη, οὔτε βιβλία! . . Τί τὰ θέλεις; πρὸς τί νὰ γείνης δικηγόρος ἢ ὑπάλληλος ἀφοῦ δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκην νὰ φάγῃς;.. Ἐξω, διασκέδασι! σταῖς μπουρλίαις, στὸ θέατρο! . .

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ. Μὰ ποῦ ζυθοπώλιδες τότε; . . ποῦ ἡθοποιοί;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Τόσον τὸ καλλίτερον!.. Μένει κανεὶς στὴν ἐπαρχία του, στὸ σπίτι του· καλλιεργεῖ τὰ κτήματά του... ψυχὴ μου, ζωὴ καὶ κόττα!

ΜΟΥΡΤΖΟΣ. Ἀμ' θαρρῶ πῶς οὔτε γεωργία, οὔτε κτηνοτροφία τότε δὲν θὰ ὑπάρχῃ... Ποῦ ναὺρῃς τὴν κόττα;..

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ἀκόμη καλλίτερα! Τότε ἐπιδίδεται κανεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐκλέγεται βουλευτὴς...

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ. Ποῦ ἐκλογαὶ πλέον;... βουλευτὴς χωρὶς νὰ τρώγῃ, γίνεται;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Τέλος πάντων δὲν κάμνεις τίποτε, νά! . . Dolce far niente. Καὶ πρὸ πάντων (ἐγειρόμενος μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ρίπτων Πάρθιον βλέμμα κατὰ τοῦ κύρ Μιχάλη, ἐνθ' ὃ ὑπηρετῆς σβύνει τὰ ῥῶτα) δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκην νὰ ἐξοδεύεσαι καὶ νὰ δηλητηριάζεσαι εἰς τὰ ξενοδοχεῖα! . . .

ΚΥΡ ΜΙΧΑΛΗΣ (συλλογιζόμενος) Οὐ νὰ χαθῇς, λιμοκοντόρε!.. Τί διάβολο καθόταν κ' ἔλεγε τόση ὥρα;.. Πῶς θὰ καταργήσῃ τὰ ξενοδοχεῖα ὁ δήμαρχος; Για νὰ τρώγῃ ὁ κόσμος σκόνῃ φυσικά! . . Μὰ ἂν εἶν' ἀληθινὸ αὐτὸ ποῦ ἔλεγε γὰρ τὸ ρευστόν;... Ἄν ἐφευρεθῇ αὐτὸ καὶ ὁ κόσμος δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην φαγητοῦ; . . Τί τέχνη τότε νὰ κάμω διὰ νὰ βγάλω τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν μου;

Ἀββακούμ

Η ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τελεσθεῖσα μεγαλοπρεπὴς ἐορτὴ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Ἀρσακείου, λόγῳ γειτνιασεως κἂν τοῦ γραφείου μας πρὸς τὸ πανηγυρίζον ἱδρυμα, ἂν ὅχι λόγῳ τῆς ἐπιστημότητος τῆς τελετῆς, ἔπρεπε νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχήν μας. Ἐπὶ τούτῳ ἐσκοπεύομεν, συμπληροῦντες τὰς παρὰ τῶν ἄλλων καθημερινῶν συναδέλφων γενομένας περιγραφὰς νὰ δημοσιεύσωμεν εἰκόνα παριστῶσαν τὸ ὅρατον καὶ περιεργὸν ἀληθινὸν θέαμα τῆς τελετῆς, προσορίσαντες δι' αὐτὴν τὴν δ' σελίδα τοῦ ἡμετέρου φύλλου. Χάριτας ὁμολογοῦμεν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας κ. Μελά, ὅστις εὐμενῶς ἀποδεχθεὶς τὴν αἴτησίν μας, παρήγγειλεν ἐπίτηδες νὰ φωτογραφηθῇ τὸ θέαμα. Δυστυχῶς ἐνεκα τῆς ἀνικανότητος τοῦ πρὸς τοῦτο ἐκλεχθέντος φωτογράφου κ. Ρωμαΐδου τὸ ἔργον δὲν ἐξετελέσθη, ἐνεκα τούτου δὲ οὐδ' ἡμεῖς ἠδυνήθημεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν μας.